

Γ. ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Ξενοφώντος, Ἑλληνικά, 6.3.7-8

(ed. C. Hude, Bibliotheca Teubneriana, Λειψία 1934)

Γ1. Μετά απ' αυτόν μίλησε ο Αυτοκλής, που είχε τη φήμη προσεκτικού ρήτορα, με τον ακόλουθο τρόπο: «Το ξέρω, Λακεδαιμόνιοι, ότι δεν θα σας είναι ευχάριστα αυτά που πρόκειται να πω. Πιστεύω, ωστόσο, ότι εκείνοι που αποφασίζουν να γίνουν φίλοι, και θέλουν να διατηρηθεί η φιλία τους όσο το δυνατόν περισσότερο, πρέπει να δίνουν ο ένας στον άλλον εξηγήσεις για τους λόγους που τους ώθησαν να πολεμάνε μεταξύ τους. Εσείς, λοιπόν, πάντα λέτε: «οι πόλεις πρέπει να είναι ανεξάρτητες». Εσείς, όμως, οι ίδιοι αποτελείτε το μεγαλύτερο εμπόδιο στην ανεξαρτησία τους (μετάφραση Ρόδη Ρούφου).

Γ2. Οι Σπαρτιάτες θέτουν όρους και ακολουθούν πρακτικές που δεν ταιριάζουν σε αυτονομία των συμμαχικών τους πόλεων. Τα επιχειρήματά του είναι:

1. Υποχρεώνουν τις συμμαχικές πόλεις να εκστρατεύουν μαζί τους εναντίον όποιων πόλεων θέλουν αυτοί.

2. Πολεμούν συμάχους των δικών τους συμμαχικών πόλεων χωρίς να δίνουν λογαριασμό στις φίλιες πόλεις τους και έτσι δημιουργούν νέους εχθρούς. Το αποτέλεσμα αυτών είναι οι πρώην φίλιες πόλεις να γίνονται και αυτές εχθροί μεταξύ τους.

3. Εγκαθιστούν ολιγαρχίες δέκα ή τριάντα προσώπων και κυβερνούν με τη βία. Εξ αυτού συνάγεται ότι οι Σπαρτιάτες θέλουν να κυβερνούν με τυραννίες και όχι με δημοκρατία.

Γ3. α. ποιείσθε: ποιοῦ,
ἀνακοινούμενοι: ἀνακοινοῖο
ἡγεῖσθε: ἡγῆσθε

β. εὐμενεστάτους: ὁ εὐμενής,
ἐναντιώτατον: τὸ ἐναντίον.

Γ4.α. ὅτι οὐ πρὸς χάριν ὑμῖν ῥηθήσεται: Δευτερεύουσα ονοματική πρόταση, ειδική, αντικείμενο του ρήματος οὐκ ἄγνοῶ.

ἃ μέλλω λέγειν: Δευτερεύουσα ονοματική αναφορική πρόταση, υποκείμενο του ρήματος ῥηθήσεται (Αττική σύνταξη).

β. Μετὰ τοῦτον: Εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει χρόνο

τὰς πόλεις: Υποκείμενο του απαρεμφάτου εἶναι

πάντων: Γενική διαιρετική από το ἐναντιώτατον

τῶν ἀρχόντων: Αντικείμενο του ρήματος ἐπιμελεῖσθε

βία: Δοτική του τρόπου

ἡδόμενοι: Κατηγορηματική μετοχή, συνημμένη.